

Jarní úklid Bezručáku: „Našla jsem tu snad celou garderóbu.“

Chomutov - PET lahve, kelimky, pytlíky, ale i pneumatiky či oblečení nechávají návštěvnici v Bezručově údolí. Dobrovolníci ho v sobotu uklízeli.

PLNÝ PYTEL ODPADKŮ mohly mladé slečny již na parkovišti na začátku cyklostezky. Vzaly si tedy dál a pokračovaly dál... Autor: Deník M. Zylková

Oblék rukavice, popadnout pytle a jde se. Start je u Povodí Ohře a díl na I. milínu s pytlík plnými odpadků. Je totiž první dubnová sobota dopoledne a skauti se společně s dobrovolníky vydávají na tradiční jarní úklid Bezručova údolí.

8.4.2013

Každý vyrážíme jinou cestou, aby se posbíralo co nejvíce odpadu. První skupina se vydává vpravo po lesní stezce, dál si to nasměrovali vlevo kolem Chomutovky a já s dalšími vyrážíme po silnici.

Hned po prvních krocích se smýbám poprvé a sbírám krabičku od cigaret, (galitový) sáček a za chvíli následně na rozbitou přehrazovadlo. U zábradlí po levé straně silnice pak nacházím sklo z rozbitého světla a za chvíli, kousák od nového rekreačního centra, sbírám několik plastových kelimků a také lahev od alkoholu. „Nikdo si tu asi udělal piknikovou party,“ říkám kolegovi, který jde se mnou.

Hned na začátku se nám ve dvojici plní pytel velmi rychle. Když jsme za rybníkem vydáme v kopci nás největší dlovec. Jednu pneumatiku a jedno celé kolo. „Asi se už garážníkům nehodilo,“ říká kolega, který leze do kopce a posílá mi gumy dolů, kde je dál vlevo ke kraji silnice, aby je pak odvezl sběrný vůz.

Během chvílie jsme na prvním parkovišti. Tady se utví hned několik desítek páru rukou a minozde odkládají první plné pytle. My máme plno zatím ze dvou třetin a tak pokračujeme dál kolem silnice. Opět sbíráme několik kelimků, lamy od alkoholu a jiných odpadků.

Dál „zlatý důl“ nás dělá na neoficiálním parkovišti, které se nachází po pravé straně jen pár desítek metrů od toho prvního. Zde se většinou schází mladí lidé a je to poznat. Plechovky od coly, cigarety, obal od prezervativů. Odkládáme tedy první pytel, bereme si dálší a ještě tady jež naplníme téměř do poloviny.

Vydali jsme se totiž o kousek dál podél řeky a v malém lesku nacházíme opravdovou skládku. Je nás tu pět, ale deset minut máme co dělat. „Našla jsem tu snad celou garderobu. Už mám v pytlík kalhotky, silpy, svetr, tričko, deštník, pončo, akorát boty mi chybí,“ volá na svého syna jedna dobrovolníčka, která sundává kalhotky z větevky.

Když už jsme posbírali snad vše, vydáváme se dál. Odpadků naštěstí ubývá. Cestou k druhému mostu se ohýbáme jen zhlídka a rozhodujeme se, že kontinuujeme. Velká část dobrovolníků si ale opaká buňky a vydává se dál k I. milínu.

Celkem se do jarního úklidu zapojilo kolem devadesáti lidí, kteří dokázali naplnit téměř celý dvacetikubickový svazový vůz.

Autor: Martina Zylková